

РЕШЕНИЕ

№ 1296

гр. София, 25.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 04.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **13856** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Г. К. П. с адрес: [населено място], [улица], срещу Заповед № ЗСП/Д-С-ЛЮ/1555 от 29.10.2019г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – Л., потвърдена с решение № 22-РД06-0284/25.11.2019г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане, с която му е отказана целева помощ за отопление с електроенергия.

С жалбата се иска отмяна на оспорената заповед, като се изтъква, че при постановяването ѝ не били взети предвид разходите на жалбоподателя за очна операция, за операция на двете му тазобедрени стави за над 10 000 лв. за периода 2017 г. – 2018 г. Жалбоподателят твърди, че му предстои нова операция на стойност 6000 лв., именно за която спестявал парични средства.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и моли оспорената заповед да бъде отменена.

Ответникът – Директор на Дирекция „Социално подпомагане“ – Л., чрез юрисконсулт П., оспорва жалбата, като я счита за неоснователна. По същество заявява, че не са налице материалноправните предпоставки за отпускане на исканата помощ.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 02.10.2019 г. жалбоподателят Г. К. П. е подал Заявление – декларация за отпускане на целева помощ за отопление с електроенергия с вх. № 1555/02.10.19 г. /л. 30 от

делото/. По така подаденото заявление Дирекция „Социално подпомагане“ - Л. е извършила социално проучване, включващо справки в търговския регистър, изготвено е запитване до НОИ, извършено е посещение в дома на лицето и е изготвена социална анкета. На служителите е била представена справка от У. Б. за банковите сметки на лицето, от която било видно, че Г. П. притежава депозитна сметка със спестявания от 2 447,62 евро и разплащателна с 1 039,18 долара.

Със Заповед № ЗСП/Д-С-ЛЮ/1555 от 29.10.2019г. директорът на Дирекция „Социално подпомагане“ –Л. е отказал отпускането на целева помощ за отопление с електроенергия с мотив, че заявителя не отговаря на условията на чл. 10, ал. 1, т. 3 ППЗСП, а именно, че жалбоподателят притежава спестявания, чиято обща стойност надвишава 500 лв.

Заповедта е обжалвана по административен ред с жалба вх. № 2209-94Г-00-2461/11.11.2019 г., въз основа на която е издадено Решение № 22-РД06-0284/25.11.2019г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане. С решението жалбата е отхвърлена като неоснователна, като са изложени мотиви, че не е изпълнено условието на чл. 2, ал. 1 от Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008 г. на министъра на труда и социалната политика, във вр. с чл. 10, ал. 1, т. 3 ППЗСП.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок, от лице с правен интерес и срещу подлежащ на обжалване акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168 от АПК при разглеждане на жалби срещу административни актове съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 – дали актът е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на материалния и процесуалния закон и в съответствие с целта на закона.

Съгласно чл. 13, ал. 2 ЗСП социалните помощи се отпускат със заповед на директора на дирекция "Социално подпомагане" или от упълномощено от него длъжностно лице след преценка на всички данни и обстоятелства, констатирани със социална анкета.

Съгласно чл. 4, ал. 4 от Наредба № РД-07-5 от 16 май 2008 г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление, в 7-дневен срок от изготвянето на социалния доклад директорът на Дирекция "Социално подпомагане" или упълномощено от него длъжностно лице издава заповед за отпускане или отказ на помощта. Настоящата заповед е издадена от лице, изпълняващо функциите на „Директор“ на дирекция „Социално подпомагане“, видно от приложената Заповед ЧР-5 770/26.08.2019 г. на изпълнителния директор на Агенцията за социално подпомагане /л. 9 от делото/, с оглед на което съдът приема, че е налице компетентност на издателя.

Спазена е изискуемата форма и не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Оспорената заповед е и материално законосъобразна.

Условията и редът за отпускане на целева помощ за отопление на лица и семейства през отоплителния сезон се определят с Наредба № РД-07-5 от 16 май 2008 г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление. Съгласно чл. 2, ал. 1 от

Наредбата право на целева помощ за отопление имат лицата и семействата, чийто средномесечен доход за предходните 6 месеца преди месеца на подаване на заявлението-декларация е по-нисък или равен от диференциран минимален доход за отопление и отговарят на условията по чл. 10 и 11 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане (ППЗСП). За да възникне право на целева помощ за отопление, следва да са изпълнени едновременно и двете изисквания по чл.2, ал.1 от Наредбата – както за непревишаване на посочения доход, така и за изпълнение на условията по чл.10 и чл.11 от ППЗСП. В случая спорен е въпросът дали жалбоподателят отговаря на условията по чл. 10 и чл. 11 ППЗСП. Разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 3 ППЗСП въвежда изискване към лицата, кандидатстващи за отпускане на целева помощ за отопление, да нямат вземания, влогове, дялови участия и ценни книжа, чиято обща стойност за отделното лице или за всеки един от членовете на семейството да надхвърля 500 лв., с изключение на боновете или акциите от масовата приватизация. Това изискването е императивно и безусловно, като приложението на нормата не е обвързано с целите, за които евентуално се спестяват паричните средства.

В случая жалбоподателят не отрича, че притежава депозитна сметка със спестявания от 2 447,62 евро и разплащателна с 1 039,18 долара. Тъй като това безспорно са суми над установения в чл.10, ал.1,т.3 от ППЗСП размер, същият не отговаря на условията за отпускане на целевата помощ за отопление. Доколкото притежаваните от жалбоподателя средства не попадат в хипотезата на единственото изключение от предвиденото в закона ограничение (притежавани от лицата бонове или акции от масовата приватизация), наведените от жалбоподателя доводи относно предназначението на средствата по сметките, а именно за предстоящо лечение, са неотнормирани и не могат да дерогират прилагането на поставеното от закона изискване и да обосноват различно решение от това, което са приели органите на социалното подпомагане.

В обобщение съдът намира оспорената заповед за законосъобразна, поради което жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, III отделение, 51 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. К. П. срещу Заповед № ЗСП/Д-С-ЛЮ/1555 от 29.10.2019г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“–Л., потвърдена с решение № 22-РД06-0284/25.11.2019г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ:

